

11.9.2015

NETTI
ARKKI

3/ 2015

Herjattu yleläinen s.3
Freelancereille oma laskutusyhtiö? s.9
Maikkarissa ahdistaa s.12

RTTL:n jäsentiedote syyskuu 2015

NettiArkki

on RTTL:n jäsentiedote joka ilmestyy painettujen Liiton Arkkien lomassa.

Kannen kuva: Jenni Rantanen

YMTin jäsenet viettivät perheineen virkistyspäivää Korkeasaarella 6.9.

SISÄLLYS :

3. Ari-Pekka Sirviö: Kesällä sattui ja tapahtui
4. Hilla Blomberg: Herjattu yleläinen
5. Leena M: Seitsemän lihavaa ja seitsemän laihaa lehmää
6. Ari-Pekka Sirviö: Uusi liitto
7. Jenni Rantanen: Yhdessä tästä selvittää
8. Marzia, ystäväni palkittiin Montrealissa
9. Kirsi Mattila: Oman firman palveluksessa
10. Kari Romppainen: Uusia malleja ja perinteisiä rooleja
11. ATOTin väki muuttopuuhiissa
12. Sari Korpela-Välisaari: Maikkarista tuotantoyhtiöön – Hubsista , päivää !

Päätoimittaja: Ari-Pekka Sirviö aripekka.sirvio@gmail.com

Toimitus: Seppo Metso seppo.metso@yle.fi

Puhelin: (09) 1480 3382, 040 519 0493

Seuraava NettiArkki ilmestyy lokakuussa ja painettu Liiton Arkki joulukuussa

Juttuvinkit: rttl@yle.fi

*RTTL:n maskotti on
Sebastian Dahlströmin kynästä.*

Pistä kalenteriin:

Kuusikko- ja tukimiespäivät 9.-10.10. Turussa

Mediaseminaari Ylen Ison Pajan auditoriossa 22.10. klo 12 – 1630.

Journalisti – unelma-ammatti vai pelkkä unelma
Pohdinnassa mitä tulevaisuuden työlämässä vaaditaan.

Pikkujoulut tulossa ...

.

Kesällä sattui ja tapahtui - ja tahti vain kiihtyy

Jo keväällä pohdin, mitä kirjoittaisin pääkirjoitukseen syksyllä hiljaisen kesäajan jälkeen. Huoli oli turha. Kesän aikana tapahtui liikaakin.

Heti alkukesästä saatiin huonoja uutisia MTV:stä. Sata ihmistä sai lähteä ja moni pöytä jäi tyhjäksi. Jäljelle jääneetkin ovat järkyttyneitä. Kyseessä olivat jo kolmannet yt-neuvottelut neljän vuoden sisällä.

Kesän mediapotin taisi räjäyttää Perussuomalaisten kansanedustaja **Olli Immonen**. Hänen rasistinen somepurkauksensa laajeni nopeasti koko yhteiskunnan ilmiriidaksi. Ylen hallintoneuvoston jäsen Immonen hyökkäsi myös mediaa ja varsinkin Ylen toimittajia vastaan kyseenalaistaen heidän sananvapautensa ja ammattitaitonsa ennen näkemättömällä tavalla. Rasistiset some-ryhmät intoutuivat entisestään ja laativat jopa nimilistoja toimittajista, jotka eivät jaa heidän maailmankatsomustaan.

RTTL sanoutuu ehdottomasti irti kaikenlaisesta vihapuheesta ja toimii aina ihmisarvojen kunnioittamisen puolesta. Samalla muistutan, että mitä tahansa ei tarvitse sietää. Esimerkiksi journalistien nimilistat menevät jo laittomuuden puolelle ja viimeistään siinä pitää raja vetää.

Liikenne- ja viestintäministeriö asetti loppukesästä työryhmän selvittämään kotimaisten mediamarkkinoiden tilannetta. Toivottavasti työryhmä selviää vaativasta urakastaan kunnialla. Selvitystähän käytetään pohjana myös, kun syksyllä asetettava parlamentaarinen työryhmä alkaa puolestaan

selvittää Ylen julkisen palvelun tehtävää ja rahoitusta.

Journalistien työnkuva ja asema ovat muuttuneet. Yhä useampi meistä työskentelee digitaalisten sisältöjen parissa. Moni myös on mediatalojen ulkopuolella ja työehtosopimusten tavoittamattomissa. Siksi Journalistiliitonkin on muututtava. RTTL on mukana luomassa uutta Journalistiliittoa, joka palvelee jäseniään muuttuneessa maailmassa.

Sille työlle toivon ennakkoluulotonta asennetta myös jäsenistöltä, sillä suuriakin muutoksia voi olla tulossa. Ja kannattaa sanoa ajatuksensa ääneen, sillä SJL kuuntelee jäseniään nyt herkällä korvalla.

Rankasta kesästä huolimatta hyvää alkanutta syksyä ja voimia tulevaan talvikauteen

Kuva: Vesa Toppari

Ari-Pekka Sirviö,

RTTL:n puheenjohtaja

Ps. Yllä olevan tekstin valmistumisen jälkeen ehti tapahtua vaikka mitä lisää. Yle-veron indeksikorotus jäädytettiin ja vero poistettiin pienituloisilta. Hallitus esitti törkeän leikkauslistansa ja ensimmäiset reaktiot siihen on jo nähty. Mielenkiintoinen syksy on edessä.

Herjattu yleläinen

Ylen ohjelmatyöntekijöihin kohdistuneet syytökset, herjaukset ja uhkailut ovat lisääntyneet huolestuttavasti. Suorien radiolähetysten shoutboxeissa huudellaan nimettöminä hävyttömyyksiä ja nettisivuilla listataan Ylen toimittajia sen mukaan, onko käsitelty ohjelmissaan maahanmuuttajia, tasa-arvoista avioliittolakia tai Venäjää.

Pyysin Ylen eri radiokanavien toimittajilta ja moderaattoreilta kokemuksia lähetyssikkunoiden viesteistä. Oli hiuksia nostattavaa kuulla, että häiriköinti ja herjaaminen ovat päivittäistä. Se kohdistuu henkilöön eli toimittajaan ja joskus myös aiheesta riippuen haastateltavaan.

Toki Ylen toimittajat ovat kautta vuosien olleet häiriköinnin kohteina, mutta somesaasta on saanut yhä näkyvämmän sijan. Vihaviestejä tulee tuhansia kuukaudessa. Suoranaisia uhkauksia tulee onneksi vähemmän, mutta yksikin tappouhkaus on liikaa. Rikosilmoitus tappouhkauksesta ei auta, jos poliisi toteaa, että kirjoitus ei anna aihetta tutkinnan aloittamiseen. Pahimmillaan uhkailija pääsee pään sisälle, aiheuttaa pelkotiloja ja tilanne voi johtaa työuupumukseen ja masennukseen.

Häiriköinti kuriin

YOT on nostanut tänä syksynä Ylen johtajien tietoon lähetyssikkunoissa lisääntyneen nimettömän vihapuheen ja häiriköinnin. Odotamme parhaillaan Yleltäkin linjausta siitä, millaisia mahdollisuuksia se omilla nettisivuillaan suo häiriköinnille ja tietysti konkreettisia toimenpiteitä sen estämiseen.

YOT tuomitsi heinäkuun lopun kannanotossaan toimittajiin kohdistuvat uhkailut ja muistutti, että Ylen ohjelmatyöntekijöitä velvoittaa Yle-laki, jossa

Ylen tehtävä on tukea monikulttuurisuutta, suomalaista kulttuuria ja sivistystä. Meitä velvoittavat myös alan yhteiset journalistin ohjeet. Tämä on hyvä Ylen hallintoneuvostoon valitun kansanedustajankin muistaa, kun ei omasta mielestään löydä Ylen käytäviltä ajatusmaailmaansa sopivia toimittajia.

Verovaroilla laiskottelua

Meitä Ylen työntekijöitä on myös syytetty laiskoiksi ja tehottomiksi. Moni ohjelmien tekoa juurikaan tunteva olisi valmis tuosta vaan vähentämään Ylen rahoitusta ja samalla väkeä.

Kannattaisi tutustua ohjelmien tekoon. Saattaisi tulla yllätyksenä erilaisten ohjelmien tuotantovaiheet. Minä en lähtisi edes yleläisenä toisen yleläisen työtehoa arvostelemaan.

Väitän, että me yleläiset olemme edelleen todella sitoutuneita tekemään hyvää jälkeä. Meillä on työssämme riippumaton, perusteellinen ja paneutuva ote.

Hilla Blomberg
YOT:n puheenjohtaja

Seitsemän lihavaa ja seitsemän laihaa lehmää

Kyllä se vaan on sillä lailla, että tässäkin maassa on niin paljon mälsää, tiesi Simo Salminen rotestilaulussaan kertoa jo ...olisiko se ollut 70-luvulla vai peräti 60-luvulla. Erillistä ilmoitusta tilanteen muuttumisesta ei ole vielä tullut ja tuskin tuleekaan ihan lähitulevaisuudessa.

Hetki Onnenmaassa

Pikku pätkä onnen maassa elämistä saatiin nauttia 1980-luvun Suomessa, mut se meni jo. Silloin elämä oli toiveikasta ja kaikki asiat olivat menossa parempaan päin, näin siis yleisöäänestyksen mukaan. Edesmenneen Simo Salmisen lisäksi suomalaiset sananparret tietävät silti gallupeista riippumattoman tylyn totuuden: ”Itku pitkästä ilosta.”

80-luvun ihana aika ja makea elämä loppui tylysti rivologisen rankkaan lamaan. Siinä kaatuivat isot ja pienet, yritykset, yksityiset ja pankit. Juuri kellään ei ollut kivaa, ja tilanne jatkuu.

Jotain uutta tehtaan varjosta

Jossain välissä Gummi&Kaapeli Tehdas Nokialta hoksasi jotain uutta. Alettiin tehdä kännyköitä ja tehtiin niitä oikein urakalla ja myytiin maailma pullolleen Nokian Kännyköitä ja Kommunikaattoreita. Vanhanaikaista kyllä, mutta siihen aikaan

firmit vielä maksoivat veroja eikä pelkkiä osinkoja omistajilleen/sijoitusyhtiöille. Veromiljardit vyöryivät valtion kassaan.

Mikä viheltäen tulee, se kankkulan kaivoon menee

Ei niistä valtion verotuloista mitään pysyvää riesaa tullut. Äkkiäkös Suomessa keksittiin tuhat ja sata rahareikää, mihin ne Nokian veromiljardit tuupattiin. Sit niitä ei enää ollut. Eikä Nokiaa. Ja sit tuli seuraava lama. Ja tässä ollaan.

**Yhteistyöterveisin
Leena M**

Uusi liitto

Otsikko kuulostaa hyvinkin raamatulliselta. Ihan niin syvällisistä ja hengellisistä asioista ei ole kyse, mutta isosta muutoksesta kuitenkin. Suomen journalistiliitto on perustanut työryhmän, jossa liiton jäsenyhdistysten edustajat pohtivat, miltä näyttää Journalistiliitto vuonna 2017. Työryhmän nimi on kankea ”YRA” eli yhdistysrakenteen arviointityöryhmä. Nimestään huolimatta se on kuitenkin aloittanut työnsä notkeasti ja ennakkoluulottomasti.

Journalistiliiton on pakko muuttua, koska työelämä on muuttunut muutamassa vuodessa täysin. Tähän mennessä liiton on ollut helppo tavoittaa alan työntekijät, koska suurin osa heistä on työskennellyt jossain mediayhtiössä. Nyt tilanne on muuttunut. Yhä useampi journalisti on freelancer, yrittäjä, tarvittaessa töihin tuleva, määräaikainen tai vuokratyövoimaa eli valitettavan usein työehtosopimusten tavoittamattomissa. Moni työntekijä ei ole enää fyysisesti työpaikalla, joten luottamusjärjestelmä on myös muutospaineeissa. Työttömyyskassa-asioitakin on pakko pohtia. Myös liiton rakenne tulee todennäköisesti muuttumaan.

Nyt on aika pohtia, mitä meidän kannattaa tehdä itse, missä olemme hyviä. Toisaalta on mietittävä, minkä asian joku muu voisi tehdä paremmin. SJL:n on haettava uusia toimintamalleja. Niihin on haettu mallia muun muassa Tanskasta, jossa journalistiliitto kasvaa ja palvelee jäsenistöään eri tavalla kuin Suomessa. Tanskassa jo opiskelijat otetaan liiton turvalliseen syliin selvästi järjestelmällisemmin kuin Suomessa. Siellä liiton jäsenille tarjotaan niitä palveluja, mitä he tarvitsevat muuttuvassa maailmassa. Suomen Journalistiliitto on ottanut kaikesta tästä mallia jo etukenossa ja esimerkiksi antaa pilottihankkeessa apua urasuunnitteluun. Lisäksi pohditaan työosuuskunnan tai jonkin muun yritysmuodon perustamista SJL:n

siipien suojaan. Osuuskunta tarjoaisi palvelujaan liiton freelance-jäsenille.

RTTL:n on pidettävä muutoksessa huoli siitä, että samalla kun olemme mukana luomassa uutta dynaamista, ketterää ja modernia journalistiliittoa, tuomme prosessiin myös oman äänemme. Uudessa liitossa on huolehdittava siitä, että monenkirjavaa jäsenjoukkoamme kuunnellaan.

Jo prosessin alkuvaiheessa on tullut monissa yhteyksissä esille, että RTTL:n toiminnasta kannattaa ottaa myös mallia uuteen liittoon. Tukihenkilöverkosto, näkyvyys työpaikoilla, rivijäsenten aktivointi, tehokas ja varsin itsenäinen tes-toiminta, toimiva edunvalvonta, yhteishenki yli yhtiörajojen ja ammattien, osallistuminen mediapoliittiseen keskusteluun - siinä muutamia asioita, jotka muista SJL:n jäsenyhdistyksistä puuttuvat, mutta ovat RTTL:ssä kohdallaan. Paljon hyvää, mutta silti meilläkin on varmasti parannettavaa.

Vaikka SJL:ssä on selviä paineita yksinkertaistaa järjestörakennetta, täytyy muistaa myös se, että tarpeeksi pienet yhdistykset pääsevät paremmin yksittäisen jäsenen ”iholle”. Suuri ja persoonaton liitto jää rivijäsenelle etäiseksi. Tämän prosessin aikana jäsenistöä ei unohdeta. Kaikkia liiton toimintaa koskevia toiveita, ruusuja ja risuja kuunnellaan herkillä korvalla. Koko prosessi tehdään julkiseksi muun muassa viemällä keskustelua nettiin. Tässä vaiheessa on tärkeää kuulla sinulta, arvoisa RTTL:n jäsen, millaisia ongelmia ja haasteita sinulla on työelämässä ja mihin asiaan kaipaisit liiton apua. Postia saa lähettää joko suoraan minulle tai yhdistyksesi kautta.

Ari-Pekka Sirviö

YRA:n jäsen

ari-pekka.sirvio@yle.fi

Yhdessä tästä selvitään

Otsikon lause on tullut vastaan elämässäni muutamaan otteeseen. Olenkin ottanut sen kantavaksi ohjenuoraksi ja tällä samalla asenteella olen myös mukana ay-toiminnassa.

Työkokemusta olen haalinut kauppa- ja ravintola-alalta, mutta suurin intohimo on toimittajan työ. Tällä hetkellä teen juontajan ja toimittajan töitä radiossa. Opiskelujen jälkeen siirtyessäni työelämään media-alalle liityin heti Journalistiliittoon. Jäsenyhdistykseksi tuli YMT, Yhdistyneet Mediatyöntekijät. Saatuaani kutsun vuosikokoukseen päätin rohkeasti mennä tutustumaan muihin jäseniin ja kuulemaan osastomme kuulumisia. Innostuin heti ja vuodesta 2013 alkaen olen ollut YMT:n hallituksen jäsen. Toisella kaudellani hallituksessa minusta tuli varapuheenjohtaja sekä YMT:n historian ensimmäinen luottamusmies.

Mitä YMT:n luottamusmies oikein tekee? Se on hyvä kysymys johon itsellenikin vastaukset tulevat tässä matkan aikana. YMT:ssä, kuten jo nimikin kertoo, on monen eri media-alan osaajaa. Opettajia, toimittajia, tutkijoita, kirkon tiedotuskeskuksen työntekijöitä sekä ohjelma- ja tuotantoyhtiöiden työntekijöitä, heitä kaikkia autan parhaani mukaan työelämän eri ongelmatilanteissa. Olen apuna silloin kun tarvitset neuvoa muutoksissa ja mahdollisuuksissa.

Media-alan tulevaisuuden näkymät eivät kovin ruusuisilta näytä. Yt-neuvotteluista ilmoitetaan lähes viikoittain ja porukkaa karsitaan rankalla kädellä. Onneksi on myös heitä, joilla työpaikka säilyy tai löytyy uusia mahdollisuuksia. Kuten todettua, yhdessä tästä selvitään.

Ota yhteyttä jos tarvitset neuvoa tai jos sinulla on muita terveisiä minulle. Aurinkoa syksyyn!

Jenni Rantanen

YMT:n luottamusmies

luottamusmies.ymt@gmail.com

p:0405009621

Luottamusmies paikalla tiistaina 15.9.

YMTin jäsen, tule tapaamaan luottamusmiestäsi ja kysymään mieltäsi askarruttavia kysymyksiä ti 15.9. klo 18 alkaen. Paikka on Pasilassa RTTL:n toimisto RTI-talon 1. krs, Uutiskatu 2. Helsinki

Kuva: Jenni Rantanen

YMTiläisten syksy alkoi Korkeasaassa

YMT:in virkistyspäivää Korkeasaassa 6.9. vietti parikymmentä YMTläistä perheineen. Kahvin ja pullan jälkeen päästiin tutustumaan Korkeasaaren asukkaisiin kauniissa auringonpaisteessa. Seikkailureitin varrella oli kiperiä kysymyksiä liittyen Suomen luontoon, joissa kysymyksissä huhun mukaan ainakaan luottamus mies ei pärjännyt kovin vahvasti.

Kirsi Mattilan elokuvalle yleisöpalkinto Montrealissa

Kirsi Mattilan ohjaama elokuva *Marzia, ystäväni* sai yleisöpalkinnon parhaana dokumenttina Montrealin elokuvajuhlilla. – Elokuvalla oli täällä kaksi näytöstä. Paikalla oli ensimmäisellä kerralla noin 30 henkeä ja jälkimmäisellä parikymmentä, Mattila raportoi paikan päältä.

Keskustelu elokuvan esittämisen jälkeen oli molemmilla kerroilla vilkas innostunut. Ihmiset pitivät filmistä, ihailivat Marzian rohkeutta, mutta myös surivat sitä, että hänen unelmansa ja mahdollisuutensa elämässä ovat avioliiton myötä kutistuneet.

– Ihmisiä todella huolestuttaa Afganistanin tilanne ja jälkimmäisen näytöksen yhteydessä käytiin keskustelua siitäkin, onko Afganistanilla toivoa vai ei. Parikymppisen afganistanilaisen naisen Marzian elämästä kertova dokumentti voitti aiemmin Human Rights Feature in Association with Amnesty International – palkinnon Galway Film festivaalilla Irlannissa.

Elokuva esitetään FAO:n ja YMT:in yhteisessä elokuvaillassa Helsingissä 4.marraskuuta. Myös ohjaaja on paikalla vastaamassa yleisön kysymyksiin.

Oman firman palveluksessa

Miltä sinusta tuntuisi tehdä keikkaa oman firman kautta? Firman kirjanpitäjä hoitaisi asiakkaan laskuttamisen ja maksaisi sinulle palkan ja eläkkeen sekä muut työn sivukulut sekä tietysti verottajalle, mikä verottajalle kuuluu.

Ehkä samassa firmassa työskentelisi myös free-kollega tai useampikin, joilla kaikilla olisi omat vahvuutensa; joku olisi hyvä toimittamisessa, toinen kuvaamisessa, kolmas äänittämisessä ja neljännen vahvuus olisi editointi – yhdessä voisitte tehdä valmiin tuotteen alusta loppuun asti.

Voisitte firmanne kautta myydä sen asiakkaalle, joka voisi olla esimerkiksi tv- tai radiokanava, kansalaisjärjestö, yhdistys, ministeriö tai toinen yritys. Kirjanpitäjä lähettäisi asiakkaallenne laskun ja hoitaisi teidän palkkanne, työn sivukulut ja verot.

Helppoa ja vaivatonta. Ja miten hienoa olisi, jos löytyisi tiimi, jonka kanssa tehdä isompiakin keikkoja itsenäisesti alusta loppuun!

Olette ehkä huomanneet, että Journalistiliitto tutkii mahdollisuutta perustaa "palveluyritys" helpottamaan freelancereiden työtä. Jos palveluyrityksestä tulee totta, liiton free-jäsenet voivat liittyä siihen ja olla jatkossa oman yrityksensä palkansaajia.

Taustalla on Journalistiliiton halu tarjota free-jäsenilleen konkreettista vastiketta jäsenmaksun maksamisesta. Moni free on

joutunut kokemaan, ettei liitto ole heitä varten; liiton neuvottelemat työehtosopimukset minimipalkkoineen eivät koske heitä, eikä yrittäjä-free voi kuulua edes liiton työttömyyskassaan.

Jos freelancer voisi liittyä Journalistiliiton perustamaan yritykseen, hän säästyisi paljolta työltä: omaa yritystä ei tarvitsisi perustaa, free voisi olla palkansaaja, liiton yritys hoitaisi laskutuksen ja työnantajavelvollisuudet. Palkansaajana freelancer voisi myös kuulua työttömyyskassaan ja saada huonoina aikoina ansiosidonnaista työttömyyskorvausta. Ja jos tulevaisuudessa liiton yrityksestä tulisi merkittävä tekijä työmarkkinoille, sillä voisi olla myös neuvotteluvoimaa hinnoista ja palkoista sovittaessa – tämä visio tosin ei toteudu aivan pian.

Vedän Journalistiliiton lakimiehen **Jussi Salokankaan** kanssa freeneuvottelukuntaa, joka lähestyi taannoin free- ja opiskelijajäseniä sekä työttömiä journalisteja kysymällä heidän kiinnostustaan liittyä liiton omaan yritykseen. Kysely lähti 2800:lle ja noin 360 vastasi – ylivoimaisesti suurin osa oli kiinnostunut hankkeesta ja valmis liittymään jäseneksi liiton omaan yritykseen. Selvitystyö jatkuu yhä; vielä ei ole varmuutta, olisiko perustettava yritys osuuskunta, osakeyhtiö vai mahdollisesti joku muu yritysmuoto. Journalistiliiton hallitus tulee kuitenkin käsittelemään hanketta jo tämän vuoden puolella. Pian tiedämme, toteutuuko hanke.

Kirsi Mattila
FAO:n puheenjohtaja

Uusia malleja ja perinteisiä rooleja

Ylen uutis- ja ajankohtaisohjelmien uudistus on edennyt nyt myös maakuntiin. Yksi merkittävimmistä muutoksista lienee uudet toimenkuvat. Ammattinimikkeitä on poistunut, uusia tullut tilalle. Tavoitteena tehokkuus ja tuki “Verkko edellä”-strategialle.

Muutoksen omaksuminen vie aikansa. Henkilöstön näkemyksiä on hyvä kuunnella. Työnantaja on määritellyt raamit, joiden sisällä yhteistyössä henkilöstön kanssa pyritään parhaaseen mahdolliseen tulokseen.

Direktio-oikeudellaan työnantaja tekee päätökset loppujen lopuksi. Työntekijällä on oikeus ja myös velvollisuus ilmoittaa havaitsemistaan puutteista. Työnantaja perehdyttää työntekijän muuttuvaan työhön.

Olen kevään ja kesän aikana kiertänyt maakuntatoimituksia. Ajatuksenani oli, että toimituksilla olisi ennen vierailuani aikaa omaksua uutta toimintamallia. Toki olin nähnyt uudet tittelit sekä niihin valittuja nimiä. Käytännön kuvioita avautui vähitellen vierailujeni myötä, ja sain myös uuden mallin perusteellisen esittelyn kesän lopulla.

No, eipä se uusien organisaatioiden opettaminen henkilöstölle työsuojeluvaltuutetun tehtäviin kuulukaan. Jatkoin työtäni ja kierrostani normaalisti, esim. pyrin kiinnittämään työntekijöiden huomion työympäristön ja työyhteisön turvallisuuteen ja terveyteen vaikuttaviin asioihin sekä kehittämään

työsuojelukulttuuria myönteisemmäksi. Yhteistyötä toki tämäkin.

Vuoden päästä olemme varmaan viisaampia arvioimaan uudistuksen onnistumista.

Lopuksi vähän konkretiaa. Uusi Yle+ -palvelu korvaa vanhan Intran 20.10 alkaen. Se tarkoittaa uudistuksia mm lasten poikkeuslupahakemuksiin. Saamme myös uusia mahdollisuuksia levittää työsuojelu- ja työhyvinvointitietoutta työntekijöille. Palaan asiaan myöhemmin syksyllä.

Kari Romppainen
Työsuojeluvaltuutettu.
Tampere- muu Suomi

ATOTin väki muuttopuuhissa

Aitotehtaan Ohjelmatyöntekijöille kesä ja syksy on ollut muutosten aikaa. Uusi Päivä – tuotanto muuttaa uusiin tiloihin ja kesän aikana Rantatien vanhat studio- ja toimistotila on tyhjennetty. Kaikki Uuden Päivän työntekijät on nyt ripoteltu ympäri Mediapolista. Uudet studion oheistilat valmistuvat joulukuussa ja välipäivinä päästään muuttamaan uusiin toimistotiloihin.

Uuden päivän tuotannossa on syksyn ajan tauko, koska uusi kuvaushalli valmistuu vasta loppuvuodesta. Studion sisätiloja rakennetaan parhaillaan ja ATOTlaiset ovat mukana mm. valojen rakentamisessa. Uuden päivän tuotanto käynnistyy pilottijakson kuvauksilla lokakuussa ja varsinainen tuotanto lähtee käyntiin tammikuussa 2016.

Syksyn iso ponnistus Aito Tehdaslaisille on 9-osainen UP spin off-sarja nimeltä ”Väärät bileet”. Tuotanto on Yleisradion ja Aitomedian yhteistuotanto eli kaikille tuttua kumppanuutta! Tuotanto työllistää suuren osan Aito Tehtaan tuotantotyöntekijöistä. Kuvausaikataulu on ollut todella tiukka ja työtä tehdään hiki hatussa. Kuvauspäivät ovat olleet yli kymmenen tuntisia ja päivän aikana kuvataan n. 14 kohtausta. Kuvaukset jatkuvat syyskuun loppuun ja sarja tulee ulos tammikuussa 2016.

Heli Valtonen

Aito Tehtaan Ohjelmatyöntekijät ry
puheenjohtaja

Kuva: Maarit Tuononen

Anna-Mari Westerberg puomin varressa ja Harri Halonen kuvaa. ”Väärät bileet” kohtaus 220 EXT/P levy-yhtiön piha. Vihreät Valot matkalla levy-yhtiöön

Maikkarista tuotantoyhtiöön – Hubsista, päivää!

Terveisiä Pöllölaaksosta, jossa vauhtia ja vaarallisia tilanteita on riittänyt. Tässä tunnelmia uutishuoneelta.

”Syksy on alkanut kovalla tohinalla. Olisin kuvitellut, että työnkuva olisi tullut suurempia muutoksia, mutta vielä niitä en huomaa. Työni jatkuu suurin piirtein samana kuin aiemminkin, mutta työtä vaan on enemmän. Työmäärä ei siis ole vähentynyt mihinkään, mutta työntekijöiden määrä on. Omassa työssäni en siis huomaa mitään organisaatiouudistuksia”

”Ihmiset olivat aluksi alakuloisia ja moni on suunnitellut vaihtavansa työpaikkaa. Nyt tuntuu siltä, että ihmiset alkavat sopeutua tilanteeseen hiljalleen, mutta silti tuntuu sitä, että tyytymättömyyttä työnantajaan on paljon. Miten hyvälle työntekijöille voidaan tehdä niin törkeästi? Pelkään, että joku päivä minulle vielä käy samoin. Mitään luottamusta itse työnantajaan ei tällä hetkellä ole. Ja tuleekohan koskaan edes enää olemaan. Maikkari ajettiin käytännössä, sananmukaisesti alas.”

Kesästä oli vain jonkinlainen aavistus, kun meillä saatiin raskaat yt-neuvottelut päätökseen. Tällä hetkellä uutistuoannon parissa työskentelee enää 87 henkilöä, luvussa ei ole mukana kumppaneiden työntekijöitä, jotka työskentelevät rintarinnan maikkarilaisten, tai siis mediahubilaisten, kanssa.

Syksy ei ole vielä näyttänyt kurjempia kasvojaan, mutta sen kylmä henkäys on jo lähellä. Kylmältä ja märältä rätiltä tuntui puolestaan meidän työsopimus uudistuksemme. Siitä yritettiin löytää sopua pitkään, vielä loppusuorallakaan emme voineet suositella sen allekirjoittamista. Kaikkien onneksi tulkintamme sopimuksesta kohtasi viimein. Siitä meillä on nyt mustaa valkoisella.

”Kauan kesti tottua siihen, että pitkäaikaisia kollegoita ei enää täällä tapaa. Surutyön kaltainen fiilis tuntui pitkään, ja tuntuu vieläkin. Samalla kun on suru kollegoiden puolesta, olen toisaalta kiitollinen töiden jatkumisesta. Ja mieltä hiertää tämä ristiriita. Työtahti tiivistyi.”

Kaiken tämän epävarmuuden keskellä tekivät töitä ihmiset, joilla on vielä sopeutumista siihen, että moni kollega joutui lähtemään. Väki väheni, työmäärä kasvoi, ohitimme silti Helsingin Sanomien nettisivujen kävijämäärät.

”Pitäisi tietoisesti heikentää laatua, että ehtisi tehdä enemmän. En suostu - en ainakaan omalla nimellä!”

”Olen aina pitänyt työstäni, mutta nyt jokainen työpäivä ahdistaa. Työtahti on kiristynyt ja jaksaminen on äärirajoilla. Ylitöitä on jatkuvasti. Ärsyttää, kun ei koskaan tiedä, mihin aikaan pääsee lähtemään pois töistä.”

Tämä työyhteistö on todella elastinen, se on parasta laatua venymään, mutta jossain vaiheessa kumilenkkikin räpsähtää vetäjän sormille. Katkeamispistettä ei ole vielä ylitetty, mutta se voi olla lähellä.

”Työtunnit on vedetty aivan tappiin eli tuli 3-viikkoislistaan yksi työpäivä lisää. Se ei tietenkään koske kaikkia! Eriarvoisuus ärsyttää. Meiltä pyydetään, että jotain pitäisi tehdä nettiin jos on tunti ”vapaata”. ”

”Aika huolestuttavaa, että kaikki toimittajat iästä riippumatta ovat uupuneita ja turhautuneita. Toimituksen johdon mielestä on ”hyvä pöhinä päällä”! Eivät näköjään tiedä yhtään, mitä alaiset ajattelevat - eivätkä selvästikään edes halua tietää.”

Mutta jotain on työnantajan tehtävä ja pian. Lojaliteetin uudelleen rakentaminen vie paljon aikaa. Ja työntekijöiden jaksamisestakin on huolehdittava.

Sari Korpela-Välisaari,
puheenjohtaja MOT

Terveiset Berliinistä

Kuva: Helena Pekarila

YOT:n Tuotannon osasto teki 21.- 23.8. jäsenmatkan Berliiniin 40 hengen voimin . Kaupungin keskeisiin nähtävyyksiin tutustuttiin kolmen tunnin jokiristeilyllä Roman Schatzin asiantuntevalla opastuksella.

